

kl. Alfons Mańka OMI

*„Chcę stać się
świętym!”*

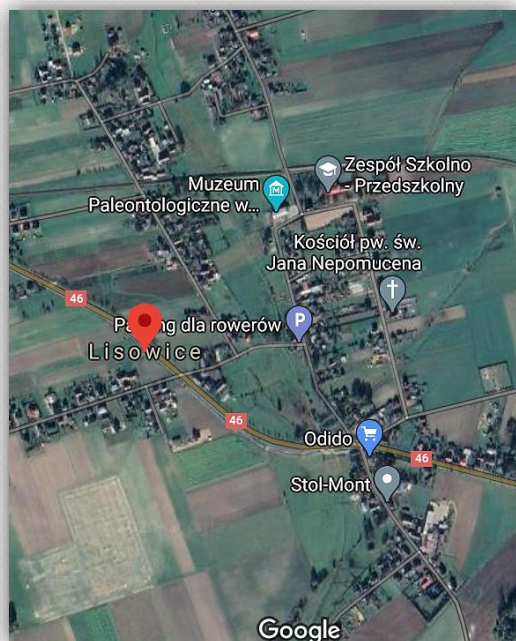

kl. Alfons Mańka OMI

Alfons urodził się 21 października 1917 r. we wsi Lisowice, nie daleko Lublińca (w pobliżu Częstochowy, na południu Polski), jako jedno z jedenaściorga dzieci Piotra i Karoliny Mańków.

28 października 1917 r. został ochrzczony w kościele parafialnym pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lubecku, dziś będącym Sanktuarium.

Wieś Lisowice, widok z Google Maps

Sanktuarium Matki Bożej Lubeckiej

kl. Alfons Mańka OMI

W rodzinie Mańków panował duch głęboko religijny. Odmawiano wspólnie różaniec, regularnie uczęszczano na Msze Św. do Lubecka i pielgrzymowano do pobliskich sanktuariów maryjnych w Częstochowie i w Piekarach Śląskich. Źródłem ich utrzymania była praca na gospodarstwie i pensja ojca Piotra, który pracował na kolei. Alfons uczęszczał do szkoły powszechnej w Lisowicach, a następnie do gimnazjum w Lublińcu.

Pamiątka I Komunii Świętej kl. Alfonsa

Pamiątka z pielgrzymki do Częstochowy

kl. Alfons Mańka OMI

Alfons był chłopcem wrażliwym i uzdolnionym. Uczył się grać na skrzypcach, był gorliwy w nauce i pięknie malował. W 1934 r. wzorem starszego o 2 lata brata Piotra wstąpił do zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej w Lublińcu. W 1937 r. po zdaniu matury rozpoczął nowicjat w Markowicach. Jego wychowawcą był późniejszy błogosławiony męczennik, o. Józef Cebula OMI.

Bł. o. Józef Cebula OMI

Klasztor Oblatów Maryi Niepokalanej
w Lublińcu

kl. Alfons Mańka OMI

Od 10 września 1937 r. do 21 kwietnia 1939 r., w trakcie nauki w nowicjacie, Alfons pisze **dzienniczek duchowy** zwany **Recapitulatio diei**.

Dnia 8 września 1938 r. w Markowicach składa pierwsze śluby zakonne, a 4 września 1939 r. drugie. Jednocześnie studiuje filozofię. Po rozpoczęciu II Wojny okupant narzuca na klasztor areszt domowy, a bracia zakonnicy zaczynają być wywożeni do obozów zagłady.

„Dzienniczek Duchowy” – zapiski oryginalne

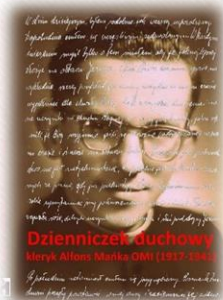

kl. Alfons Mańka OMI

4 maja 1940 r. wraz z 15 innymi braćmi został deportowany przez Gestapo do obozu w Szczeglinie koło Mogilna, a później do Dachau. Br. Józef Maksymiuk we wspomnieniach pisze o tym: „Tam to dostaliśmy największe bicie. Zaraz po przyjeździe ganił nas esesmani po placu łamiąc na naszych karkach świeżo wycięte kije, dobyłem ostatnich sił by dowlec się do stajni, oglądam się na podwórze o zgrozo br. Mańka leży zemdlony, a po nim skacze trzech tęgich esesmanów. Gdy się już napastliwi do syta kazali mu lecieć do stajni, gdy tymczasem on nie mógł się już ruszyć z miejsca (...)” Następnie został deportowany do KL Mauthausen-Gusen k. Linzu w Austrii, gdzie otrzymał nr obozowy 6665. Ciężko pracował w kamieniołomach. W obozie dn. 08.09.1940 składa trzecie śluby zakonne. **22 stycznia 1941 r. umiera z wycieńczenia mając zaledwie 23 lata**, a jego ciało zostaje spalone w obozowym krematorium.

kl. Alfons Mańka OMI – „Dzienniczek Duchowy”

Co było dla kl. Alfonsa najważniejsze w życiu?

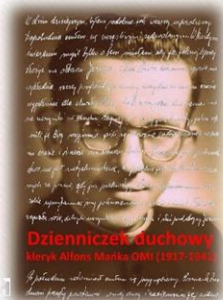
„Chciałbym dla Jezusa tylko żyć, dlatego postanawiam sumiennie pełnić wszystkie moje obowiązki”. 20. 10. 1937 r.

„Służyć Jezusowi dla Jego chwały i służąc Mu w całkowitym zaparciu się, to mój cel, to mój ideał”. 25. 10. 1937 r.

„Jezu dla Ciebie chcę żyć, Ciebie kochać, do Ciebie chcę się wciąż uśmiechać przez łzy”. 20. 11. 1937 r.

„Chcę się stać świętym, niech mnie to kosztuje ile chce”. 27. 11. 1937 r.

kl. Alfons Mańka OMI – „Dzienniczek Duchowy”

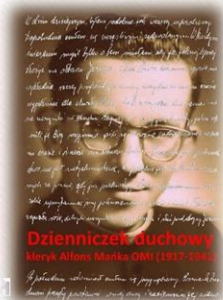
Jak kl. Alfons Mańka dążył do upragnionej świętości?

„Dążyć do świętości, do doskonałości, to ciągła walka, walka z sobą, walka ze światem (...). Walka to będzie trudna, bardzo trudna, lecz przez nią przejść muszę, czy zaś zwyciężę?”. 17. 10. 1937 r.

„Trudności nie są na to, aby nas zwyciężały, lecz abyśmy je zwyciężali”.
5. 01. 1938 r.

„Odmawianie sobie przyjemności nie tylko zakazanych, ale i dobrowolnych utrzymuje na wodzy ciało skłonne do złego”.
Rekolekcje 10. 02. 1938 r.

kl. Alfons Mańka OMI – „Dzienniczek Duchowy”

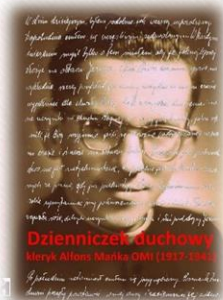
Jak widział siebie dążącego do świętości? Gdzie szukał siły?

„Przez trudności oświecony łaską Bożą, poznaje wciąż swą nicość, nieudolność, a dobroć i miłość Boga”. 28. 10.1937 r.

„Nadzieja moja i ufność w Bogu i Matce Najświętszej”. 17. 10. 1937 r.

„Chcę trwać zawsze w modlitwie u stóp krzyża, aby tam czerpać siłę i moc, aby tam w szkole cierpienia uczyć się cierpieć”. 29. 03. 1938 r.

kl. Alfons Mańka OMI – „Dzienniczek Duchowy”

Jakie wartości i postawy uważał za najważniejsze?

„Wiara powinna nam być żywym źródłem wszystkich naszych prac, zamiarów i usiłowań. O tę wiarę trzeba nam się modlić, bo jedynie łaska Boża może ją w nas umocnić”. 8. 06. 1938 r.

„Z dnia na dzień w wierności w małych rzeczach będę się ćwiczył”. 30. 03. 1938 r.

„Co mnie smuci? Że całkowicie jeszcze dzisiaj z łaską Bożą nie współpracowałem”. 5. 10. 1937 r.

kl. Alfons Mańka OMI

(1917-1941)

*„Umarł, jak żył –
ŚWIĘCIE!”*

